

Burgdorf (KF):

Jeg takker ministeren for den lange redegørelse, også for sympatien for de tanker, jeg havde ført frem, men jeg synes, ministeren går lidt ved siden af. Det er ikke forsinkelser, det er ikke arbejdsnedlæggelser, jeg snakker om denne gang, det har jeg gjort andre gange, når de samme mennesker har forsyndet sig imod reglerne inden for postvæsenet på dette område, men her får man at vide, at de ikke nedlægger arbejdet, men bare ikke vil besørge nogle ganske bestemte ting, som bliver forsendt inden for postvæsenet. Det kan man altså ikke tolerere, det er censur, og det mener jeg ikke man kan finde sig i. Jeg mener, at det eneste, man kan gøre er at afskedige disse mennesker, både for at tjene publikum og for at tjene postvæsenet. Over 90 pct. inden for postvæsenet er folk, som passer deres arbejde og gør deres pligt, men gang på gang bliver de generet af disse mennesker, og derved får de og postvæsenet et stempel som man ikke kan være tjent med. Nu går det til en fagretlig behandling, og hvad sker der så? Ikke mere. Det ved vi jo så udmærket. De får et klap på skulderen: det må I ikke gøre mere, gode drenge, og så er den ikke længere. Det tror vi ikke på.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Jeg er ked af, at jeg ikke kan imødekomme hr. Burgdorf i dette spørgsmål om afskedigelser. Jeg finder, det vil være temmelig uretfærdigt og tilfældigt, hvis man på et postkontor tilfældigvis ikke har Berlingske Tidende at skulle udbringe, men nok medarbejdere fra postarbejdernes fagforening. Derfor mener jeg, at det mest korrekte er at følge de regler, vi nu engang har inden for det arbejdsretlige system, og det er det, jeg agter at køre videre med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *H. C. Hansen* (FP) til finansministeren:

»Finder ministeren statsanstaltens rentegrundlag på 4 $\frac{1}{2}$ pct. for livsforsikringer for samfundsmæssigt rigtigt?«

(Spm. nr. 136).

Skriftlig begrundelse.

Indtil 1966 var rentegrundlaget 3 $\frac{3}{4}$ pct. Fra 1966 har man fastholdt 4 $\frac{1}{2}$ pct. til trods for en meget kraftig stigning af obligationsrenten.

En ajourføring foranlediget af denne renteudvikling vil betyde noget nær en fordobling af den udbetalte forsikringssum og betyde en stor besparelse både for erhvervslivet og den enkelte forsikringstager.

H. C. Hansen (FP):

Fremskridtspartiet ønsker fri prisdannelse for præmier for livsforsikring på samme måde som inden for skadesforsikringsområdet. Inden for forsikringsbranchen er der tradition for, at selskaberne skal benytte sig af samme beregningsgrundlag ved prisfastsættelsen. Forholdet er det, at man i øjeblikket arbejder med en fremtidig forrentning på 4 $\frac{1}{2}$ pct. af de præmier, der indbetales. Der er vist ingen her, der ikke kan se, at et sådant niveau er urimelig lavt. Indtil 1966 var rentegrundlaget 3 $\frac{3}{4}$ pct. Fra 1966 har man fastholdt 4 $\frac{1}{2}$ pct. til trods for en meget kraftig stigning i obligationsrenten.

En ajourføring af rentegrundlaget fra 4 $\frac{1}{2}$ til 8 til 9 pct. foranlediget af denne renteudvikling ville betyde noget nær en halvering af præmierne; hvad dette ville betyde for den del af befolkningen, som er selv pensionerende, behøver jeg ikke at uddybe.

Jeg ved godt, at selskaberne i et vist omfang tilbagefører rentegevinsten gennem bonustilskrivninger, men det forekommer mig meningsløst, at vi tillader statsanstalten at fastsætte præmien og dermed opkræve en overpris fra starten, således at det også kommer til at gælde for de øvrige selskaber. Samtidig kan der jo heller ikke gives garanti for, at beløbene tilbageføres som bonus.

Når forsikringsselskaberne ikke kan konkurrere på præmierne, har forbrugerne ingen mulighed for at vurdere de omkostninger der bruges og kan derfor heller ikke se, hvem der administrerer dyrt eller billigt. Samtidig mødes befolkningen af en meget stærk salgsindsats. Noget sådant er nødvendigt, fordi der ikke konkurreres på prisen, og det er klart, at det er dyrt og dermed indvirker på det, kunderne får tilbage i bonus. Endvidere påvirker denne ordning også tilbagekøbsværdien.

Finansministeren (Heinesen):

Ja, dette er jo hr. H. C. Hansens indlæg ved førstebehandlingen af statsanstaltsforsikringsloven, som vi her nu får udmøntet i et spørgsmål. Jeg skal om denne sag sige, at spørgsmålet om rentegrundlaget for livsforsikringer,